पिनी पाद्या "तदभावे तु मायाद्वव्यापिनी परिग्टहाता-पिति" माध्योक्तेः कृष्णा तु परा "कृष्णा द्वतरती-ऽखिलेति" दीपिकोक्तेः कृष्णाप प्रैवेयनन्तभट्टाः।

दितीया त कथा प्याँ युक्तोत्तरा इति हेमाहिः, कथा दितीयादिमा प्याँ हुने यदि सा विता त परतः सभाँ इति दीपिकोक्तोः साधवानन्त भट्टभते त सर्वापि दितीया परा तथा च साधवः पूर्व द्युरस्ती प्रातः परेद्युस्ति छह ते ता । सा दितीया परोपाल्या पूर्व विद्वा ततो उन्यया इति

हतीया त सर्वमते रमार्थातरिक्ता परैव वेन युक्त-बाक्यं रमाव्रतिविषयम् "रम्याच्यां वर्जीयां त हतीयां दिजस्त्रमः! खन्येषु सर्वकार्योषु गण्ययुक्ता प्रयस्त दित ब्रह्मवैवर्गात् गौरीवते त विशेषसाइ माध्यः "स्रहूर्त्तमात्रसच्चे प्रविदेने गौरीवतं परे। ग्रुदाधि-कायाम्प्येवं गण्योगप्रशंसनादिति"।

चतुर्ध्याप सर्वमते गयोगद्रतातिरिक्ता परैव युक्तवा-क्यात् "एकादगी तथा षष्ठी समायास्या चतुर्धिका। छपोष्टाः परसंयुक्ताः पराः पूर्वेण संयुताः" इति माध-वीये हच्चसिष्ठोक्तो य

ं नागचतुर्यो त मध्याक्रव्यापिनी पञ्चमीयुता च याह्या इति निर्णयास्ते माधवीये चोत्तम् "युगं मध्य'दिने यत तलोधोख फणीश्वरान् । चीरेगाप्याय पञ्चन्यां पूजवेत् प्र-यतो नरः । विषाणि तस्य नम्यन्ति न तान् हिंसन्ति प-द्मगाः" इति माधवीये देवलोक्तीः युगं चतुर्थी। पूर्वत मध्याक्रव्याप्रौ पूर्वी अन्यपत्तेषु परैव पञ्चन्यां पूर्जोत्तीः गणेगव्रते हतीयायुतेन चतुर्थी "चतुर्थी तु हतीयायां मज्ञायुग्यमज्ञपदा। कर्तव्या व्यतिभिनेता! गणनाथ सुतोषिणी" इति ऐमाद्री ब्रह्मवैयत्त्र्। माधवीय त गर्षेणवते ''मध्या द्रव्यापिनी सुख्या" चतुर्थी गर्पनाथस्य मात्विचा प्रशस्ते। मध्या इच्यापिनी चेत् स्वात् परत-चेत् परेऽइनि" इति ष्टइस्पतिवचनात् "प्रातः शुक्त-तिलै: स्नात्वा मध्याक्री पूजयेद्यूष !" इति "तत्क्रक्रीऽभि-धानाच तेन परदिने तथाने परा अन्यथा पूर्वे सक् वस्तु-तस्तु यत्र भाद्रशुक्तचतुर्थादौ गणेभवतविशेषे मध्याक्न-पूजी त्ता तदिषयाग्यीय प्रागुक्तवचनानि न तु मार्वित-काणि । संकष्टचतुर्थादौ बह्ननां कर्मकानानां वाधापत्तीः तेन सर्वेत्र गर्णे गत्रते पूर्वे वेति सिद्धम् । संकष्टचत्रणी त चन्द्रोदयवापिनी याद्या दिनद्वये तयात्वी मात्योगस्य सन्वात् पूर्वेति के चित्। अन्ये स सह ते त्यादिक पद्य

तृतीयायोगस्याभावात्परिते माधयोक्तमध्याष्ट्रव्यापिसः च्वात् संपूर्णत्वाच्च परेत्याचच्चते। दिनद्वये तदभाते त परैय। गौरीव्रते त पूर्वेव। 'गणे गगौरीवज्जनाव्यतिरिक्ताः प्रकीर्त्तिताः। चतुर्व्यः पञ्चभीविद्या देवतान्तरयोगतः" इति मदनरह्ने ब्रह्मवैवर्त्तात्

• पञ्चमी त माधनमते सर्वाप पूर्व "चतुर्वीन-युता कार्या पञ्चमी परया न ता। दैवे कर्मीण पिल्यों च गुक्तपचे तथा चितेतिं हारोतोत्तेः हेमाद्रिमते त कच्णा पूर्वी सिता परा "कच्णा पूर्वयुता सिना परयुता खात् पञ्चभी" इति दीपिको तोः वस्तुतस्त इारीतोक्तिरपवासविषया "प्रतिपत्पञ्चमी चेव साविती-भृतपृर्णिमा । नवमी दशमी चैय नोपोषप्राः परसंयुताः इति ब्रह्मवैवतांत् यत्तु "पञ्चमी त प्रकर्तव्या षष्ट्रा युक्ता त नारद !" द्रवापस्तम्बीयम् तत् स्कन्दव्रतपरम् "स्क-न्दोपवामे स्तीकार्या पञ्चमी परमंयुता' दति वाक्यभेषा-दिति माधवः तद्मागपूजाविषयमित्यनन्तभट्टनिर्णयास्ता-दयः। चमत्कारचिनामणौ च 'पञ्चमी नागपूजायां कार्यो षष्टीसमन्विता। तस्यान्तु तुषिता नांगा इतरा सचलियां' इति तेन नागपूजादी परैव। यनु भदन-रत्नदिवोदासीययोः त्रावणपञ्चस्यतिरिक्ता पूर्वे लक्त ' प्रावणे पश्चभी ग्रुका संप्रोक्ता नागपञ्चभी। तां परि-त्यज्य पञ्चम्यवत्यीं पहिता हिताः' दित संयहोत्तेः, ' गणे गस्त न्द्यो गाभ्यां क्रमा चागः शुभाशाभः । मिला-मिले तयोः पले नागानामाखुवाईणी" इति पट्लिंश-नाताञ्च त्रावणपञ्चम्यतिरिक्तायाः नागपञ्चम्याञ्चत्रधीयुत-त्वस्तां तदुपवासादिविषयम् । पत्ने वाइने ।

षष्ठी सर्वमते स्कृत्द्वतातिरिक्ता परैव युग्नवाक्यात् "नागिविद्वा न कर्तव्या षष्ठी चैथ कदाचन" इति स्कान्दाञ्च निर्णयास्तते ''षष्ठी च सप्तमी चैव वारचे दंशुमान्तिनः। योगोऽयं पद्मको नाम सुर्य्यकोटिय हैं समः''।

सप्तभी पूर्वेव युग्मनालयात् ''बड्या युता सप्तभी च कर्तव्या तात । सर्वदा" इति स्कान्दाच ।

कल्मी त सर्वमते कल्या पूर्वी सिता परा 'वत-माने अल्मी कल्या पूर्वी ग्रह्माल्मी परा दित् माधवोक्तोः "परयुक् ग्रह्माल्मी पूर्वयुक् कल्या दित दोपिकोक्तीच शिवयक्तत्रुत्सवे त कल्याम् तरा 'पच्चद्वये प्युक्तरैव शिवयक्तिम होत्सवः'' इति माध-वोक्तीः दिवोदाचीये भविष्ये 'यदा यदा वितालस्या